

John Zrzek - - Táborová klasika

John Zrzek do baru vstoup', v srdci měl ukrutný žal,
opřel se o černý sloup, brandy si nalíti dal.
Johny, řekl mu kamarád, v dýmce vzpomínky spal,
Crassy nesmíš už milovat, včera jsem si ji vzal.
Crassy je moje žena, šťasten budu s ní žít,
Crassy je moje žena, Johny, pojď se mnou pít.

John jenom po noži hmát', proud krve do vzduchu trysk',
muž zakolísal a pad', John jen čelisti stisk'.
Johny, hráči a vrahu, dohráls', krátce jsi hrál,
prohráls', všechno je v tahu, čas, abys od stolu vstal.
Nejsi už zrzavý Johny, psancem stal jsi se dnes,
nejsi už zrzavý Johny, teď jsi krvavý pes.

Po tři dny po poušti John nesl svůj nesmírný stesk.
Až rančer vzkřik': To je on!, tří pušek ozval se třesk.
Johny, hlava Tvá zrzavá, brzo zbělí jak sníh,
Johny, Tvá ruka krvavá klesla dřív, než zbraň jsi zdvih'.
Nahoře, v nebeském baru, čeká Tě zabitý druh,
konec je lásky sváru, brandy vám naleje Bůh.